

فهرست

۴	پیشگفتار، شیوه‌ی آموزش کتاب
۶	تعاریف و آشنایی با واژه‌ها
۸	علایم و نشانه‌ها
۹	درباره‌ی زرینجه
۱۱	۱. چهارمضراب و درآمد
۱۵	۲. کرشمه
۱۹	۳. فیلی
۲۳	۴. شکسته
۲۷	۵. دلکش و چهارمضراب
۳۱	۶. دلکش - قسمت دوم
۳۴	۷. دلکش - قسمت سوم
۳۸	۸. عراق و فرود

پیش‌گفتار، شیوه‌ی آموزش کتاب

احتیاج هنرجوی موسیقی کلاسیک ایرانی به داشتن کارگان آوازی (متر آزاد) در مقاطع بالای آموزش (پیشرفت و عالی) غیر قابل انکار است. سال‌های زیادی از ورود نوشتار موسیقی به شیوه‌ی امروزی و نت‌نوازی در ایران می‌گذرد و از طرفی همانطور که می‌دانیم عمدت‌ترین بخش به جای‌مانده از موسیقی کلاسیک ایران را قطعه‌هایی با متر آزاد تشکیل می‌دهند. با این‌حال، اکثر نت‌های موجود و در دسترس، مربوط به قطعات با متر معین است و اصلی‌ترین دلیل آن را می‌توان پیچیدگی‌های (به خصوص ریتمیک) قطعات متر آزاد، هم در آوانگاری و هم در نت‌نوازی دانست. این جلد اولین بخش از یک مجموعه‌ی چندجلدی است، که در آن تلاش شده منبعی مکتوب، تحلیلی و در حد امکان دقیق، با اهداف کاملاً آموزشی، از بخش موسیقی آوازی ایران برای هنرجویان دوره‌ی عالی نوازنده‌گی تار و سه تار آماده گردد.*

با توجه به پیشرفت‌هودن سیستم آموزش، پیشینه‌ی نوشتار موسیقی و نت‌نوازی در موسیقی غرب، صرفاً ارائه‌ی نت برای اجرای نوازنده موسیقی کلاسیک غربی کفایت می‌کند. اما خواسته یا ناخواسته، وضعیت برای آموزش مکتوب موسیقی کلاسیک ایران (لااقل در عصر حاضر) این‌طور نیست. امروزه در بسیاری از موارد، عدم آگاهی و اشراف علمی شخص بر آنچه اجرا می‌کند، حتی در مقاطع بالا (به خصوص تکنیکال) از نوازنده‌گی، دیده می‌شود. بنابراین حضور تحلیل علمی در کنار نت اجرایی هنرجو ضروری به‌نظر می‌رسد. خودآگاهی نوازنده چیره دست بر اجرایش امکان بروز خلاقیت و ایده‌های نو در موسیقی را به وجود می‌آورد و به بلفعل شدن پتانسیل‌های بلقوه‌ی موجود در موسیقی کلاسیک ایرانی کمک می‌کند. به‌طور کلی هدف بلند مدت مجموعه کمک به توانمندسازی نوازنده در تحلیل آنچه می‌نوازد و در نتیجه آفرینش مطالبی تازه، به‌شیوه‌ی گذشتگان موسیقی کلاسیک ایران است.

* اگرچه تفاوت‌هایی اساسی بین ساز تار و سه‌تار، از جمله در هویت رنگ آنها وجود دارد، اما کارگان این دو ساز بسیار به‌هم نزدیک و دارای اشتراک فراوان است. کمتر شدن این اشتراک با پیشرفت رپرتوار مستقل سه‌تار اتفاق می‌افتد. بدیهی است که گسترش کارگان عمومی نوازنده‌گان سه‌تار، به خلق کارگان مستقل کمک می‌کند. پس بر استفاده از کارگان نوازنده‌گی تار (حتی سایر سازها) ایرادی نمی‌توان گرفت و در همین راستا اجرای جلد اول، توسط نوازنده‌گان سه‌تار نیز بسیار مفید است.

تعاریف

وقتی به برسی یک دستگاه یا آواز می‌پردازیم در روند پیش روی گوشه‌ها با چندین مذکوره هستیم که می‌توان به‌طور کلی آنها را این‌طور تقسیم کرد:

۱. مذکوره: مذکوره اصلی در هر سیکل یا دستگاه که غالباً هویت دستگاه/آواز مورد نظر با آن مشخص و در غالب درآمد متجلی می‌شود. درآمد هر دستگاه/آواز معرف مذکوره آن و نمایانگر اشل صوتی، ملودی مدل‌های غالب، نقش نغمات و الگوهای اصلی فرود است. لازم به توضیح است که ساختار مذکوره‌ها/آوازها و اقسام مدها در قیاس با مذکوره مفهوم پیدا می‌کند و خارج از بستر نظام دستگاهی مسائل دیگری مطرح می‌شود، اما هدف نوشتار تبیین ساختار مذکوره در نظام دستگاهی است.

۲. مذکوره اولیه: مذکوره اولیه که در آنها اشل صوتی متفاوتی نسبت به مذکوره معرفی می‌شود و به تبع آن نقش نغمات نیز تغییر می‌کند. به عنوان مثال در منطقه‌ی مذکوره دلکش در دستگاه ماهور نسبت فواصل و اشل صوتی نسبت به منطقه‌ی درآمد یا مذکوره تغییر می‌کند و به تبع آن نقش نغمات نیز تغییر می‌یابد. مدهای اولیه در نظام موسیقی دستگاهی غالباً حلقه‌ی رابط برای مذکوره‌های بین دستگاهی محسوب می‌شوند، یا به تعبیری در مناطق مذکوره اولیه گوشه‌های کلیدی برای مذکوره‌های بین دستگاهی ظهور می‌کنند.

۳. مذکوره ثانویه: مذکوره ثانویه که اشل صوتی یا نسبت فواصل در آنها نسبت به مذکوره معرفی می‌یابد. به عنوان مثال در منطقه‌ی مذکوره داد در دستگاه ماهور نغمه‌ی شاهد و ایست موقت یا ایست مذکوره به یک درجه بالاتر از منطقه‌ی درآمد انتقال می‌یابد و در نتیجه فضای مذکوره متفاوتی ایجاد می‌شود که نسبتاً به مذکوره نزدیکتر است مدهای اولیه مانند دلکش - که از مذکوره دورتر هستند.

۴. مذکوره انتقالی: مذکوره انتقالی که در واقع دارای نسبت فواصلی همانند مذکوره معرفی می‌شود، اما در طبقه یا درجه‌ای دیگر واقع می‌شوند. به عنوان مثال منطقه‌ی مذکوره حصار در دستگاه چهارگاه که در واقع انتقال مذکوره به یک فاصله پنجم درست بالاتر محسوب می‌شود.» (اسعدی، ۱۳۸۲؛ ۴۷)

همچنین گوشه‌ها را می‌توان به سه نوع **مذکوره** - **ملودیک** - **ریتمیک** تقسیم نمود و به زبان ساده همان‌طور که از اسمی آنها برمی‌آید گوشه‌های مذکوره براساس مذکوره مشخصی که دارند شناخته می‌شود. در واقع گوشه‌های مذکوره کننده‌ی مناطق مختلف مذکوره (مبنا، اولیه، ثانویه، انتقالی) هستند، مانند تمام درآمدها. همچنین گوشه‌های ریتمیک به گوشه‌هایی گفته می‌شود که معرف آنها وجود فیگور و الگوی ریتمی شاخص در آنها است، مثل

کرشمه، چهارپاره و حزین. گوشه‌های مlodیک آن گوشه‌هایی هستند که دارای روند گردش نغمات و نمای مlodی خاصی هستند مانند جامه دران.

أنواع فوائل دوم در موسيقى ايراني : نغمه‌های رو می را در نظر بگیرید. فاصله‌ی بین آنها را طنینی می گوییم و با ط نشان می دهیم. فاصله‌ی رتا می بمل را بقیه، فاصله‌ی رتا می کرن را **محبّ** و فاصله‌ی رکرن تا می را **بيش طنیني** نامیده و به ترتیب هریک را با بج ۵ نمایش می دهیم.

بستر نغمگی : اگر همه‌ی نغمه‌های مورد استفاده در یک موسيقی را به ترتیب از بم به زیر بنویسیم یک بستر نغمگی خواهیم داشت. وقتی یک بداهه‌نواز تصمیم می گیرد بداهه‌نوازی در یک دستگاه را آغاز کند اولین تصویری که در ذهن او شکل می گیرد به نوعی همان بستر نغمگی یا درواقع آن نغمه‌هایی که می تواند در آن دستگاه انتخاب نماید است.

۴. شکسته

مد اولیه - گوشه‌ی مдал

Shiraz-Beethoven.ir

بستر نغمگی شکسته:

فواصل بستر گوشه‌ی شکسته متشكل است از ط ب ط ج (ط) ج (ب) ط ط که فواصل معرفی شده در پرانتز مربوط به فرود آن است. اگر بخواهیم به صورت دانگی و بدون درنظر گرفتن فرود، آن را بررسی کنیم مینما را نغمه‌ی دو قرار می‌دهیم و به این ترتیب، شکسته از دو دانگ ط ج ج و ج ج ط تشکیل می‌شود که با یک ط به هم متصل شده‌اند.

fonksiyon نغمات شکسته:

Labels under the musical notes:

- شاد
- نغمه‌ی خاتمه
- ایست نظمی
- ایست موقت
- نغمه‌ی آغاز
- بمترین نغمه
- زیرترین نغمه

تکنیک‌ها و تزیینات به کار رفته: ریز، تک‌ریز، شلال، دراب، اشاره، تریل

۵. دلکش (و چهارم ضرب) - قسمت اول

Handwritten musical score for 'Delkash' (Dolaksh) in 16th time signature. The score consists of six staves of music, numbered 1 through 21. The music is written in common time (indicated by a 'P') with a key signature of one flat. Various performance markings are present, including 'V', '^', 'x', 'adlib.', 'accel.', and 'Vib'. The score includes dynamic markings such as 'p' (piano) and 'f' (forte). The tempo is marked as 200 BPM.

Shiraz-Beethoven.ir

2

22

23

24

25

26

27

28

29

a tempo

Vib

VIB

30

۷. دلکش - قسمت سوم

The sheet music for 'Delkash' Part 3, page 7, contains seven staves of musical notation. The notation is as follows:

- Staff 1:** Starts with a treble clef, a key signature of one flat, and a tempo marking of P. It features a sequence of eighth-note pairs followed by sixteenth-note patterns. Measure numbers 2 and 6 are indicated below the staff.
- Staff 2:** Starts with a treble clef, a key signature of one flat, and a tempo marking of P. It shows a series of sixteenth-note patterns. Measure number 2 is indicated below the staff.
- Staff 3:** Starts with a treble clef, a key signature of one flat, and a tempo marking of P. It consists of a continuous series of sixteenth-note patterns.
- Staff 4:** Starts with a treble clef, a key signature of one flat, and a tempo marking of P. It features a series of sixteenth-note patterns.
- Staff 5:** Starts with a treble clef, a key signature of one flat, and a tempo marking of P. It shows a series of sixteenth-note patterns.
- Staff 6:** Starts with a treble clef, a key signature of one flat, and a tempo marking of P. It features a series of sixteenth-note patterns. Measure numbers 4, rit, and a tempo are indicated below the staff. A 'Vib' dynamic is shown at the end.
- Staff 7:** Starts with a treble clef, a key signature of one flat, and a tempo marking of P. It shows a series of sixteenth-note patterns. Measure numbers 1, 1, 3, 2, V, V, and V are indicated below the staff.